

Jezelf geven aan de ander en aan God

Het sacrament van het huwelijk

Sacramenten van roeping

Het sacrament van het huwelijk en het sacrament van de wijding zijn beide sacramenten, die mensen ondersteunen bij hun roeping. Zij beloven zich te geven aan God en aan de mensen. In het huwelijk beloven man en vrouw God te dienen, door speciaal een ander schepsel van Hem lief te hebben en te eren en hun hart en huis open te stellen voor anderen. In het sacrament van de wijding is dat door een toewijding aan God, waardoor de priester beschikbaar is voor een ieder die hem nodig heeft. Het zijn twee manieren om je leven te geven.

Het huwelijk laat iets zien van de liefde van God

Deze keer spreken we over het sacrament van het huwelijk. Dat sluit goed aan bij de buitengewone bisschoppensynode over het gezin, die deze maand in Rome wordt gehouden (zie kader). Wat houdt de visie van de katholieke Kerk op het huwelijk eigenlijk in? In een notedop: Een mens wordt pas gelukkig als hij/zij zichzelf wegschenkt aan de ander. In een huwelijk

geven man en vrouw zich totaal aan elkaar, beloven voor elkaar te zorgen in goede en kwade dagen en beloven ze om kinderen - mochten ze die ontvangen - in liefde op te voeden. Waarom hecht de katholieke Kerk zo veel waarde aan het huwelijk? Dat is omdat het huwelijk op een bijzondere manier iets laat zien van de liefde van God voor ons mensen: de onvoorwaardelijkheid van die liefde, de exclusiviteit van die liefde, de trouw van die liefde en de openheid voor anderen (in brede zin) van die liefde. De apostel Paulus verwoordt het als volgt: *“Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één zijn. Dit geheim is groot. Ikzelf betrek het op Christus en de kerk”* (Efeziërs 5, 31 en 32).

Goede keuze voor een levenspartner

Het is een heel mooie roeping, maar ook een uitdagende! (Net zoals dat voor het priesterschap geldt, en ook voor andere manieren waarop we ons leven geven). Daarom is het ook zo belangrijk om kinderen, tieners en jongeren goed voor te bereiden op de keuze van een levenspartner. Als ze hierin een goede keuze maken, kan dat later veel ellende voorkomen.

Je bent te kostbaar

Dat is ook de reden waarom de Kerk vraagt om met seksuele gemeenschap te wachten tot het huwelijk. Het gaat er niet om dolverliefde mensen te pesten, maar om te zorgen dat je geestelijk en lichamelijk gezien op een zelfde tempo naar elkaar toegroeit. De vraag is: Is deze persoon niet alleen aantrekkelijk, maar hebben we ook dezelfde doelen en waarden en normen in het leven? Als je te snel met elkaar naar bed gaat, is er minder ruimte om bovengenoemde zaken scherp te zien.

Daarbij, je bent te kostbaar om jezelf voor minder weg te geven. Pas binnen de veiligheid van een huwelijk, een definitieve keuze aan elkaar, kun je jezelf zonder schroom geven en hoef je niet te denken “Blijft hij of zij wel bij me?” Bovendien, als je hebt geleerd om je voor het huwelijk te beheersen, komt dat je later ook in het huwelijk van pas bij periodes van langdurige afwezigheid van elkaar of ziekte. En tenslotte, om jezelf totaal aan de ander te geven, is kracht nodig. Deze kracht ontvang je in het sacrament van het huwelijk, omdat God daar zelf aanwezig is. Als je al eerder je zelf weggeeft, mis je de genade en kracht van het sacrament, die je juist zo hard nodig hebt!

Gebed voor een goede man

Mijn moeder bad als heel jong meisje op voorspraak van Maria regelmatig in haar parochiekerk voor een goede man. In diezelfde kerk trouwde zij met mijn vader,

Buitengewone synode over het gezin van 5 t/m 19 oktober 2014 in Rome

In de maand oktober wordt in Rome een buitengewone synode gehouden over het gezin. Vanuit Nederland neemt kardinaal Eijk deel aan deze vergadering van bisschoppen. In 2015 zal er nog een gewone synode over het gezin worden gehouden, die definitieve aanbevelingen zal formuleren. Deze aanbevelingen zal de paus uiteindelijk in een document (apostolische exhortatie) publiceren, alsmede zal hij de visie van de Kerk op huwelijk en gezin opnieuw daarin uiteen zetten. Het feit dat “het gezin” als thema voor deze synode is gekozen, geeft aan dat de Kerk inziet, dat er veel uitdagingen zijn op dit gebied. Zaken die besproken zullen worden zijn o.a. Gods bedoeling met huwelijk en gezin, het gezinsspastoraat, de uitdagingen voor het gezin, de openheid voor het nieuwe leven, de opvoeding van kinderen en moeilijke pastorale situaties. Bidt u mee voor deze synode?

en veertig jaar later waren wij met (klein)kinderen in diezelfde kerk bij elkaar om God te bedanken voor hun huwelijk. Het is in deze tijd geen luxe om te bidden voor een goede man of vrouw, voor jezelf of voor je (klein)kinderen. Mocht het op dit gebied anders zijn verlopen dan u gehoopt had bij uzelf of uw (klein)kinderen, weet dat er bij God altijd weer een nieuw begin mogelijk is. <

Mirjam Spruit

Dit artikel is een onderdeel van een reeks in *Samen Kerk* over de sacramenten. Tijdens zijn leven sprak Jezus met mensen, velen van hen genas Hij en ontvingen een nieuw perspectief. In de sacramenten wil Jezus bij ons zijn en daarom kunnen we in de sacramenten Jezus op bijzondere wijze ontmoeten en van Hem de kracht ontvangen voor onze levensweg. Dit veronderstelt van onze kant wel geloof, zodat Hij ons in de sacramenten werkelijk kan bijstaan. Kortom: Welke sacramenten zijn er en wat betekenen ze? En wat is de relatie met het dagelijkse leven? Deze keer staat **het sacrament van het huwelijk (deel I)** centraal. In de volgende *Samen Kerk* ligt het accent op de opvoeding van kinderen (deel II).

Samenwonen of trouwen: dat maakt toch niet uit?

Jonge mensen van nu gaan bijna automatisch samenwonen. Een deel van hen trouwt later nog, velen ook niet meer. Als er dan getrouwd wordt, is de trouwdag de kroon op het leven dat men met elkaar heeft. De katholieke betekenis van het huwelijk is echter heel anders. Het is juist het begin van een leven samen. Voor God en voor de gemeenschap beloof je elkaar trouw. Dat is heel belangrijk: het gaat niet alleen om jou en je echtgeno(o)t(e), maar je vraagt ook je familie, vrienden en de kerkgemeenschap om je te steunen in je roeping. Daarbij: je verbindt je niet alleen met elkaar, je kunt dat alleen maar doen omdat God zich met jullie verbindt op de huwelijksdag. *“Een drievoudig snoer wordt niet spoedig verbroken”* (Prediker 4,12). Het huwelijk is dus niet zo maar een boterbriefje, maar je wordt wezenlijk dieper met God en met elkaar verbonden. Je mag vertrouwen op Zijn steun en kracht in het sacrament van het huwelijk, ook als er menselijk gezien geen oplossing meer is.

